

L'entrevista Bàrbara Virgili

Treballa com a guia de viatges a l'agència Ruth Travel, que és especialista en viatges religiosos. L'extensa formació de la Bàrbara Virgili li permet donar sentit a la peregrinació i dirigir-la a un públic que no per força ha de ser religiós

JOSEP LOSADA

“Es tracta de viatjar per conèixer”

Paula Mercadé
BARCELONA

Què la porta a col·laborar amb l'agència de viatges Ruth Travel?

Aporto el meu coneixement en cultures del Pròxim Orient, la cristiana, la islàmica, la jueva... a l'experiència del viatge. Això fa que a les peregrinacions religioses s'incorpori un element més: la peregrinació cultural.

Una peregrinació és un viatge?

El concepte viatge és més modern, en el passat es feien peregrinacions. Viatjar és quan un es desplaça per terra o aire. En canvi, en la peregrinació et mou una inquietud personal, ja sigui religiosa o cultural. Després d'aquesta peregrinació tornes diferent: amb més cultura amb més experiència de vida.

Així doncs, els viatges es dirigeixen a un públic religiós?

No necessàriament. És cert que les peregrinacions ens les poden demanar parròquies i aquestes varien depenent del grup. A més

hi ha els viatges culturals en què sovint escollim una festa religiosa cristiana i qui vulgui participar-hi lliurement ho pot fer. També hi ha els viatges arqueològics.

Posi'n un exemple.

Anem a Armènia, doncs anem a una missa a Ejmiatsin, la ciutat més santa. Així veiem la fe del poble i ens en sentim participants. Veure les expressions religioses dels pobles és cultura.

On va?

A Terra Santa passant per Israel, l'Autoritat Nacional Palestina, Jordània... També vaig a Etiòpia, Armènia, Geòrgia i porto els viatges arqueològics per Israel o la Mesopotàmia Turca.

Quina és la seva tasca?

Acompanyar el grup i intentar donar contingut i coneixement al recorregut que fan. Escollim les visites amb molta cura perquè donin molta informació i a més fem xerrades, conferències. Es tracta de viatjar per conèixer i això ja ho feien els místics.

Què veuen?

No només volem donar a conèixer el patrimoni sinó també el què és intangible. Anem a descobrir els pobles que tenen molt a dir-nos i recordar-nos aquell missatge primer que teníem i hem anat perdent.

Es troba amb peregrins que tenen por d'anar a alguns d'aquests destins?

Tot i que ens agradaria anar a l'Iraq no hi anem perquè no es pot. Viatgem allà on es pot viatjar i la gent que ve amb nosaltres ho fa perquè el desig és més gran que la por.

De tots els països on vas, quin és el teu preferit?

Etiòpia.

Per què?

Perquè és un país que la seva identitat cristiana està en la seva manera de concebre la vida. És un país on sempre han respectat la seva gent gran, valoren la vida rural... Malgrat la pobresa, hi ha aquella harmonia que podríem lligar amb el jardí de l'Edèn.

EL PUNT AVUI+

CA MONTES

Vicent
Partal

Anano, la gironina

Anano és una xiqueta gironina de dotze anys. La vaig conèixer dissabte i estic encara impressionat. El seu pare, David Bakradze, està a punt de ser expulsat de l'estat i roman en el terrible Centre d'Internament d'Estrangers de Barcelona, un petit Guantánamo que tenim i consentim a Barcelona.

Malgrat que una jutge ha sentenciat contra l'expulsió basant-se en el seu arrelament a Girona i la presència de la seua família a la ciutat, demà David serà enviat a Geòrgia i allunyat de la seua filla. La parròquia de la Mare de Déu de la Tendresa de Girona està bolcada en el suport a David i tot d'associacions, institucions i persones els han fet costat. Aquesta és una d'aquelles tragèdies somortes que la gent deixa passar com si res malgrat la seua monstruositat. Recentment la delegada del govern espanyol a Catalunya va prohibir al Síndic de Greuges l'accés a aquest veritable camp de concentració on el tenen retingut. Els CIE estan en mans del govern espanyol i controlats per la seua policia, contra la qual s'han interposat una enorme quanti-

tat de denúncies per maltractaments. No sé si l'expulsió de David es podrà aturar. Em dol molt que al meu país passen coses així i no trobe cap argument vàlid per a consolar la seua família. Excepte un: dir-los que tenen una filla extraordinària. Veure-la parlar i defensar el seu pare, només amb dotze anys, és tota una experiència. Escoltar com relata la detenció desproporcionadament violenta que va viure el seu germanet i la preocupació que sent per la por que s'ha instal·lat al seu cos és tota una lliçó. Els seus pares ja poden estar ben orgullosos d'ella i segurs que aquesta gironina s'obrirà pas en la vida siguen els que siguen els obstacles que se li posen per davant. Parla emocionada, a trenc de plor, però amb una maduresa insòlita i una força que promet que serà una ciutadana exemplar.

Tant de bo que la ràbia justificada que puga sentir pel maltracte al seu pare no la torne contra el país on viu i contra la nostra llengua –que és la que ella parla amb naturalitat–. Perquè els catalans necessitem moltes Anano per tirar endavant.

Parla emocionada, a trenc de plor, però amb una maduresa insòlita, a trenc de plor, però amb una maduresa insòlita i una força que promet que serà una ciutadana exemplar.

director@vilaweb.cat

Barcelona:
C/Tàpies, 2.
08001
93 227 66 00

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
972 18 64 00

Dipòsit legal:
B20.249-1976

 LIZARRAN
PINCHOS, TAPAS Y MUCHO MÁS
Carrer del Comte de Rius, 14
Tarragona
977 22 58 45

**ESMORZAR, DINAR
I SOPAR AMB TAPES
DE TOTS COLORS I
TIPUS, I ENCARA
MOLT MÉS...**

vols estar informat de les nostres novetats i guanyar molts premis?
www.lizarran.es

